

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii pildei fiului risipitor

Deschideți cartea Mea cu voi, copiii străjeri în porți, ca să Mă slăvesc în cuvânt peste voi și peste pământ. Amin, amin, amin.

Îmi rostesc mereu cuvântul peste pământ, că Eu, fiilor copii, nu am cu cine să duc sarcina cea de la necredința, de la nepăsarea de Mine a omului, și o duc cu voi, și apoi o așezăm pe pământ peste cei ce Mi-o fac, căci ceea ce lucrează omul înaintea Mea, aceasta se întoarce înapoi la om, și de aceea Eu trebuie să-Mi rostesc peste pământ tot plânsul Meu de la om.

Omul stă pe pământ cu răul din el, cu multa lui depărtare de Mine și e greu omul pe pământ, de nu-l mai poate ține pământul, și se zbate pământul de durere, fiilor copii. Cu cine să plâng Eu durerea pământului care se zbate în durere de facere nouă? Cu voi plâng, și cu poporul care plânge cu noi. Plângem cu cei ce nu se lasă grei pe pământ, și Îmi rostesc cuvântul în mijlocul poporului Meu de azi ca să-l împlinesc apoi. Amin.

O, poporul Meu de azi, aud sfinții și îngerii numele tău când îți zic: „*poporul Meu!*“. O, poporul Meu, Eu alt popor, Eu altă biserică în care să Mă fac cu adevărat trup și cuvânt, nu mai am pe pământ. Cei ce își zic biserică pe pământ, zic așa de la ei înșiși, nu de la Mine, căci nu Eu i-am ales. Dacă alegeam Eu, nu-i alegeam pe cei ce s-au ascuns și se ascund sub haina cea cunoscută sfântă ca să facă ei desfrânare în largul lor și să nu-i știe lumea. Dar Eu am rostit că tot ceea ce lucrează omul înaintea Mea, aceasta se așează peste el înaintea oamenilor, și tot omul își va lua după cum este fapta sa, căci Eu am spus: «*Vin curând, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa*». Amin.

O, poporul Meu, pilda cea cu fiul risipitor n-a vrut omul desfrânat să o audă de la Mine, căci cine aude are urechi de auzit. Grăiesc în mijlocul tău îndelungata Mea durere de la cei ce și-au risipit viața în desfrânări, dar nu ca și fiul cel risipitor de viață și care s-a ascuns departe de tatăl său și care, venindu-și în fire, s-a căit cu durere și s-a întors cerându-i tatălui său să-l primească sub adăpostul său ca pe un simbriaș, ca pe un miluit iertat, fiindcă s-a întors. Durerea Mea de la cei ce își risipesc viața în desfrânări strigătoare la cer, este aceea că chiar la masa cunoscută a fi a lui Dumnezeu pe pământ, chiar sub acoperișul numit biserică de către cei ce stau sub el, acești risipitori de viață, acești înșelători care stau peste oamenii căutători de Dumnezeu, și-au adunat și își adună plata păcatelor lor, și care va veni peste ei cu mare și rușinos zgomot. Aceia nu se mai întorc la Dumnezeu nici ca niște simbriași, căci vremea este alta acum, și nu mai este decât așa cum scrie în Scripturi, căci scris este: «*Cel ce este sfânt, să se sfințească încă, iar cel ce este spurcat, să se spurce și mai mult, căci vremea Mea este aproape, la ușă este*», dar aceștia nu cunosc ușa dacă nu au vegheat.

Acum însă, cu milă mare, cu durere plină de milă strig cu cuvânt de jale și le spun celor credincioși și sfinți, între cei mincinoși care-și zic biserică a Mea, și le spun și celor dintre ei care se întorc spre pocăință: ieșiți din mijlocul celor desfrânați care s-au ascuns sub haină de om sfânt și osebiți-vă acum! Nu stați, nu mai stați atinși cu cei ce stau necurați înaintea slavei cuvântului Meu care vine și dă fiecăruia înapoi fapta sa! Ieșiți, și vă osebiți, și Eu vă voi primi pe voi și vă voi hrăni și vă voi adăpa și vă voi arăta voia Mea, ca să umblați în ea, căci cuvântul Meu vine pe pământ, și el va arde tot ce este uscat și va arăta tot ce este sfânt, și feștila care fumează nu o voi strivi, ci voi sufla în ea ca să se aprindă și să lumineze, iar trestia frântă nu o voi zdrobi. Amin.

Eu, Fiul Tatălui Savaot, M-am făcut cunoscut Dumnezeu venit de la Tatăl, Om născut din Fecioară, și iarăși am venit sub numele Meu cel de la sfârșit de timp și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, și grăiesc în limba poporului român, în mijlocul căruia Mă slăvesc în cuvânt, de

cincizeci de ani, prin taina venirii Mele a doua oară după om, căci au trecut cele șapte veacuri de la facerea lumii, iar la jumătatea veacului cel de după acestea, am scris șapte mii cinci sute de ani și am ridicat din nou pe pământ biserica Mea, și prin cuvânt am așezat-o pe temelia ei, și Eu sunt temelia ei și așa grăiesc din mijlocul bisericii Mele cea de nou Ierusalim către cei ce cu minciună își zic biserică a Mea:

Nu mai mințiți neamurile pământului că sunteți slujitori ai lui Dumnezeu, voi, cei ce ați făcut din locașuri știute sfințite, case de desfrânare pentru slava voastră deșartă; voi, cei care ați pângărit altarele cele de la părinți; voi, cei care zăceți în sângele vostru și care s-a ridicat de nouă stânjeni deasupra capetelor voastre! Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și am venit cuvânt pe pământ ca să scriu peste voi sfârșitul minciunii, căci diavolul e tatăl minciunii, iar voi aveți de tată pe diavolul. Nu mai duceți omul cu vorba că sunteți ai lui Dumnezeu și că spre voi este cărarea cea spre Mine! Nu-i mai mințiți pe fiii oamenilor, care merg ca orbii după voi dacă voi slujiți păcatelor strigătoare la cer! De cincizeci de ani plânge peste pământ cuvântul Meu ca să-l audă omul, iar voi, cei de la altare, ați pângărit biserica, ați ruinat-o, ați pătat numele ei cel sfânt. Biserica este sfântă prin cei ce o alcătuiesc pe ea, dar dacă aceștia sunt fii ai diavolului prin faptele lor desfrânate, ei nu sunt biserică sfântă, ci sunt biserică desfrânată, dar nu a lui Dumnezeu este ea așa. Purtați-vă păcatele sub ce nume vreți, dar nu sub numele Meu, nu sub haina cunoscută a fi haină de biserică.

Iar vouă, celor ce aveți temere de Dumnezeu între acești ai minciunii oameni, care și-au zis și își zic biserică a sfinților, vă grăiesc cu cuvânt hotărâtor mai înainte să cadă plata păcatelor peste trupurile care nu s-au pocăit în ele de faptele lor rele: ieșiți din mijlocul lor, din mijlocul celor desfrânați de la altare, ca să nu cadă peste voi mânia cea pentru fapte vrednice de mânie, ca să nu beți din vinul aprinderii mâniei lui Dumnezeu. Ieșiți și vă osebiți, și apoi veniți spre muntele Meu de cuvânt și învățați de la Mine legea sfințeniei, și să mergeți pe calea ei, căci vine pe pământ veșnicia, și ea trebuie adusă, trebuie zidită de trupuri sfinte și pline de Duh Sfânt! Întoarceți-vă la dragostea Mea, căci Eu pentru dragostea Mea l-am zidit pe om la început, nu pentru dragostea lui, și l-am zidit să fie biserică a Mea și nu a lui. Cu milă și cu lacrimi vă chem mai înainte să-Mi vărs mânia, căci păcatele strigătoare la cer ale celor ce se ascund sub nume de biserică sfântă Îmi dau peste mână, iar în mână am cupa mâniei. Veniți spre pocăință și spre scăpare și faceți-vă praznic de Duh Sfânt și dați-vă în dar lui Dumnezeu, acum când Eu, Fiul Tatălui Savaot, scriu pe pământ cincizeci de ani de cuvânt al gurii Mele, rostit în mijlocul neamului român, și când voi da cartea judecării făpturii la toți cei care o vor vedea acum. Cuvântul Meu cel de cincizeci de ani a plâns adânc în Mine și l-am rostit peste cei credincioși și l-am făcut carte, care se numește Cartea Vieții Mielului. Cuvântul este viața, iar viața este lumina oamenilor, și lumina luminează în întuneric. Întindeți mâinile spre Mine dacă voiți scăparea, și luați și vă hrăniți cu cuvântul vieții, că vreau să nimicesc moartea, cel din urmă vrăjmaș. Vreau să nimicesc păcatul, dar nu pot să fac aceasta prin oamenii minciunii, care se numesc antichrist prin păcatele lor, prin viața lor cea cu minciună și cu care au dus omul la nepăsare de suflet, de nu mai văd Eu pe pământ om cu temere de Dumnezeu, prin care să se oprească omul de la rătăcire și să vină să-l învăț Eu calea și scăparea.

O, popor român, scutură-te de fariseii care îți ologesc mersul spre scăparea ta de sub omul fărădelegii. Vino să te păstoresc Eu, Domnul, că nu mai găsești pentru tine păstori pe pământ. Vino la calea Domnului Dumnezeului tău, că nu e nimeni să te salveze în afară de Mine. Vino spre Dumnezeu și fii credincios și învață taina ființei tale cea de la Dumnezeu, taina Mea din tine, căci prin cuvântul Meu cel din mijlocul tău fac iarăși lumea, fac cerul cel nou și pământul cel nou, căci am această Scriptură de împlinit pe pământ, dar vreau să te ocrotesc de pieire în mijlocul neamurilor pământului, că ești pământul Meu, ales de Tatăl de la facerea lumii pentru Mine, după cele șapte veacuri de oameni. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului Meu, întărește-te în taina începutului Meu cel nou, și umiliția de duh să-ți fie ție cărare tare spre tot ce trebuie să fiu Eu în mijlocul tău, spre tot ce trebuie să fii tu în mijlocul neamului român, că vreau să trâmbitez peste tot pământul evanghelia Mea de peste tine, cartea noii împărății, căci împărăția Mea este fără de sfârșit, precum Eu sunt. Amin. Nimic nu poți să fii tu fără de învățătura Mea și fără de învățător cu ea peste tine, căci pe tine nu pentru trup, ci pentru Duhul Meu te-am deosebit dintre fiii oamenilor care merg fără de cale între pământ și cer, poporul Meu.

Binecuvântat să fie lucrul ființei cărții cuvântului Meu cel de cincizeci de ani rostit și scris în mijlocul neamului român, carte cu care Eu, Domnul, prin porțile Mele, voi însemna pe pământ praznicul cincizecimii cuvântului lui Dumnezeu cel de la sfârșitul veacurilor, cuvântul venirii Mele, precum la început, așa și la sfârșit; cuvântul facerii din nou a lumii, după cum Eu, acum două mii de ani, am prorocit să fie. Amin.

Rugăciunea ta spre Mine pentru ființa cărții Mele, ridic-o cu stăruință și într-o singură inimă, poporul Meu. Cei ce au râs de Mine și de tine după ce au auzit de glasul Meu din mijlocul tău, se vor face de ocară prin înșeși fărădelegile lor cele strigătoare la cer, iar Eu îi voi trage pe mulți la Tatăl adevărați închinători, și nu voi face nouă lumea până ce mai întâi nu voi face biserică nouă prin cei ce vor auzi acest glas al Meu și se vor smulge dintre cei ce vor fi focul în care ei înșiși se vor mistui, căci nu s-au temut de Dumnezeu. Amin.

Să Mă așteptați în porți când vă vestesc că vin cuvânt, copii străjeri pentru venirea Mea. Mă așez în voi putere cerească, pentru ca să puteți pentru lucrul ființei cărții Mele, Cartea Mielului, fiilor copii. O, nu uitați că v-am rugat să-Mi pregătiți cerește poporul, cu trupul și cu duhul, ca să puteți voi să fiți cărarea Mea spre om. Amin.

Să-Mi dai sănătate, poporul Meu. Plânge cuvântul Meu între cer și pământ. Plânge pământul și se zbate de durerea de la omul păcătos, de la omul minciunii care-și zice biserică a Mea. Iar Eu vreau să fac cerul cel nou și pământul cel nou ca la sfârșit, căci la început când l-am făcut pe om, omul a muncit pământul, și pământul, pe om, și nu și-a pregătit omul cerul, iar acum la sfârșit pregătesc omul ca să fac cu el cerul pe pământ, ca să fie precum în cer pe pământ, voia Mea, fiilor copii. Amin.

Și voi striga cuvânt peste pământ până ce Eu îl voi și împlini, căci dacă omul este necredincios, Eu sunt Credincios și Adevărat, căci sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

14/27-02-2005